

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžo/17/2014
Identifikačné číslo spisu:	2012200423
Dátum vydania rozhodnutia:	25.02.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:2012200423.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci žalobcov: 1/ E., bytom V., XXX XX V., 2/ A., bytom V., obaja právne zastúpení: JUDr. Radovan Repa, advokát, s.r.o., so sídlom Záhradnícka 16514/60, 821 08 Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad v Trnave, odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom Kollárova 8, 917 02 Trnava, o návrhu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.KSÚ-OSP-2012/00577/Gi zo dňa 22. júna 2012, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/68/2012-35 zo dňa 24. októbra 2013, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/68/2012-35 zo dňa 24. októbra 2013 p o t v r d z u j e.

Žalobcom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave (ďalej len krajský súd alebo súd prvého stupňa) napadnutým rozsudkom v súlade s ustanovením § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali preskúmania rozhodnutia žalovaného č.KSÚ-OSP-2012/00577/Gi zo dňa 22. júna 2012 ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcov a potvrdil rozhodnutie obce Dvorníky č. A/269/2012 zo dňa 02.05 2012, ktorým prvostupňový správny orgán s okamžitou platnosťou zastavil stavebníkovi E.i s manželkou A., bytom V. všetky stavebné práce na stavbe oplatenia na pozemkoch parc. č. 333/1 a 333/2 v obci Dvorníky, k. ú. V., žiadajúc ich zrušenie a vrátenie vecí na ďalšie konanie. Žalobcom nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva že krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného a postup mu predchádzajúci bol v súlade so zákonom a žalobné dôvody žalobcov neodôvodňujú jeho zrušenie a vrátenie vecí na ďalšie konanie.

Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách ustanovení § 98 ods. 1, 2, písm. a/, v spojení s § 99 písm. b/ s § 102 ods.2, zákona č.

50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisoch, ktorú právnu úpravu citoval.

Krajský súd z predloženého administratívneho spisu zistil, že obec Dvorníky prvostupňovým rozhodnutím s okamžitou platnosťou zastavila žalobcom stavebné práce na stavbe oplotenia na pozemkoch parc. č. 333/1 a 333/2 v kat. úz. V. s odôvodnením že stavba oplotenia je umiestnená na hranici pozemkov parc. č. 333/1, 333/2, 334/1 a 334/2 a doposiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté v súdnom spore vedenom medzi žalobcami a ich susedom N., aká je skutočná hranica týchto parciel; na základe odvolania žalobcov proti uvedenému rozhodnutiu stavebného úradu žalovaný rozhodol tak, že odvolanie žalobcov zamietol a prvostupňové správne rozhodnutie potvrdil; z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného vyplýva, že žalovaný dospel k záveru že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu o zastavení stavebných prác je odôvodnené, keďže stavebný úrad bol upovedomený o prebiehajúcom spore o hranicu pozemkov medzi žalobcami a N., súčasne žalovaný poukázal na to, že žalobcom bola zaslaná výzva na zastavenie stavebných prác dňa 27.4.2012 a následne aj ústna výzva dňa 2.5.2012 a aj napriek tomu žalobcovia pokračovali v prácach na stavbe oplotenia.

Krajský súd poukazom na právnu úpravu, ktorú citoval, považoval námietky žalobcov vznesené v žalobe za nedôvodné. Vo vzťahu k námietke dvojínštančnosti správneho konania uviedol, že rovnako ako v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia aj v odôvodnení druhostupňového rozhodnutia je vymedzený dôvod zastavenia stavebných prác na stavbe oplotenia na pozemkoch parc. č. 333/1 a 333/2 k. ú. V. a to skutočnosť, že doposiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté o hraniciach týchto pozemkov s pozemkami parc. č. 334/1 a 334/2 vo vlastníctve N., ktorý je susedom žalobcov. Považoval za nesporne preukázané, že stavebný úrad mal v čase rozhodovania vedomosť o tom, že predmetný spor je riešený v súdnom konaní na Okresnom súde v Piešťanoch. Ďalej uviedol, že, keďže stavebníci nereagovali na výzvy obce na zastavenie stavebných prác zo dňa 27.4.2012 a 2.5.2012 a ďalej uskutočňovali stavebné práce, vydal stavebný úrad rozhodnutie, ktorým s okamžitou platnosťou zastavil stavebné práce na stavbe oplotenia žalobcov, poukazom na to, že zákon neurčuje formu výzvy orgánu štátneho stavebného dohľadu, avšak musí z nej byť zrejmé, čo tento orgán od stavebníka žiada, považujúc predmetné výzvy za dostatočné. Krajský súd konštatoval, že ak správny orgán v druhostupňovom rozhodnutí uvádza aj iné skutočnosti ako tie, ktoré sa nachádzajú v dôvodoch prvostupňového rozhodnutia nie je to porušenie zásady dvojínštančnosti, pretože v správnom konaní prvostupňové rozhodnutie ako aj druhostupňové rozhodnutie tvoria jeden celok a je postačujúce, aby druhostupňový správny orgán sa dostatočným spôsobom vysporiadal s námietkami, ktoré účastník správneho konania uviedol v odvolaní smerujúcom proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa. Podľa názoru krajského súdu nemožno rozhodnutie žalovaného považovať za zmätočné, ak doplnil vo svojom odôvodnení určité okolnosti za účelom skutkového odôvodnenia postupu správnych orgánov.

Krajský súd dospel k záveru, že tvrdenie žalobcu v tom smere, že druhostupňové rozhodnutie je zmätočné, keď sa v ňom uvádza iný dôvod, pre ktorý došlo k zastaveniu stavebných prác okrem dôvodu neukončenia spomínaného súdneho sporu a to dôvod, že žalobcovia neohlásili riadne stavbu na príslušnom stavebnom úrade, je nedôvodné, keďže z obsahu druhostupňového rozhodnutia žalovaného vyplýva že rozhodujúcim dôvodom na zastavenie stavebných prác bola práve tá skutočnosť, že medzi žalobcom a ich susedom N. nie je ukončený súdny spor o hranicu pozemku, majú za to, že v rozhodnutí žalovaného nie je uvedený ako dôvod porušenie ohlasovacej povinnosti žalobcov, poukazom na to, že v tomto rozhodnutí je len uvedené, že starosta obce ako zamestnanec stavebného úradu môže prísť skontrolovať, či sa stavba realizuje v zmysle ohlásenia, teda v danom prípade druhostupňový správny orgán nespochybnil vykonanie ohlásenia stavby zo strany stavebníkov alebo rozhodnutia, ale len konštatuje, že prvostupňový správny orgán vykonal kontrolu v zmysle § 98 ods. 2 písm. a/ stavebného zákona.

Záverom krajský súd poukázal na to, že rozhodnutím o zastavení stavebných prác, vydanom v správnom konaní, správne orgány žiadnym spôsobom nezasahovali do sporu o určenie vlastníctva susediacich pozemkov, tak ako to žalobcovia tvrdili v žalobe, pretože správne orgány nevyslovili vo svojom rozhodnutí, kto je vlastníkom sporných parciel resp. nevymedzili ich hranice.

Krajský súd o náhrade trov konania rozhodoval podľa § 250k ods. 1 O.s.p.. Neúspešným žalobcom nepriznal nárok na náhradu trov konania.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia. Navrhovali, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a žalobe vyhovel, prípadne zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súčasne žiadali náhradu trov konania.

Z dôvodov písomného odvolania vyplýva že žalobcovia svoje odvolanie odôvodňovali v zmysle § 205 ods.2, písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods.1 písm. f/ O.s.p.) ako aj z dôvodu uvedeného v § 205 ods.2 písm. f/ O.s.p..

Žalobcovia trvali na dôvodoch, ktoré uviedli v žalobe. Vyslovili názor, že tak prvostupňový správny orgán ako aj odvolací správny orgán sa v správnom konaní vecou náležite nezaoberali, keď neprihliadli na skutkové okolnosti, ktoré v správnom konaní namietali.

Namietali, že súd prvého stupňa nesprávne a nedostatočne sa vysporiadal so žalobnými námietkami, čím im odňal možnosť konať pred súdom. Výtýkali súdu prvého stupňa, že sa predovšetkým náležite nezaoberal a nevysporiadal s ich námietkou uvedenou pod článkom IV. bod 3 žaloby, považujúc túto námietku za zásadnú. Vyslovili názor, že pokiaľ by sa súd prvého stupňa ňou zaoberal, musel by žalobe vyhovieť. Poukázali na to, že navrhovatelia na absenciu právomoci správneho orgánu poukázali už v odvolaní proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa. Tvrdili, že pokiaľ prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku sa nevyporiadal s týmto dôvodom žaloby, porušil ich právo na spravodlivý súdny proces, garantovaný ústavou a Európskym dohovorom pre ľudské práva. Tvrdili, že v rámci daného žalobného dôvodu uvádzali, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané z dôvodu, že medzi nimi a susedom pánom K. je sporná vlastnícka hranica medzi ich susediacimi pozemkami, na ktorých je plot, ku ktorému bolo vydané napadnuté rozhodnutie správneho orgánu, ako aj, že táto skutočnosť sa rieši ako predbežná otázka v konaní pred Okresným súdom Piešťany 7C 28/2009, teda dôvodom vydania napadnutého rozhodnutia správneho orgánu je občianskoprávny spor medzi vlastníckymi susediacich pozemkov o priebeh hranice, pričom správny orgán vydal napadnuté rozhodnutie v rámci kompetencie štátneho stavebného dozoru, poukazom na právnu úpravu uvedenú v § 102 ods.2 v spojení s § 98 ods.2 stavebného zákona.

Dôvodili, že štátny stavebný dohľad žiadnu právomoc zastaviť stavbu nemal.

Žalobcovia sa ďalej nestotožnili s právnymi závermi krajského súdu uvádzanými v napádanom rozsudku ohľadne porušenia dvojínštančnosti správneho konania. Tvrdili, že pokiaľ je ich právom právo podať odvolanie voči rozhodnutiu správneho orgánu, tak majú právo v rámci odvolania napádať všetky zásadné skutočnosti, ktorými správny orgán dôvodí svoj rozhodnutie, pričom z rozsahu a obsahu podaného odvolania proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa v porovnaní so žalobou, ale vidieť, že k mnohým podstatným skutočnostiam mali navrhovatelia možnosť vyjadriť sa až v žalobe, čím bola porušená zásada dvojínštančnosti konania a právo navrhovateľov podať odvolanie v zmysle správneho poriadku.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcov nevyjadril a odvolací návrh nepodali.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania žalobcov (§ 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Vzhľadom k tomu, že zákonom č. 345/2012 Z. z. boli s účinnosťou od 1. januára 2013 zrušené krajské

stavebné úrady, ktorých pôsobnosť a právomoc prešla na obvodné úrady v sídlach krajov a podľa § 9 ods. 1 zákona č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného od 1. októbra 2013, obvodné úrady zriadené podľa predpisov účinných do 30. septembra 2013 sú okresné úrady podľa tohto zákona, odvolací súd podľa § 107 ods. 4 O.s.p. v spojení s § 246c ods.1 O.s.p. na strane žalovaného pokračoval v konaní s právnym nástupcom pôvodne označeného žalovaného, ktorým je okresný úrad.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali preskúmania rozhodnutia pôvodne označeného žalovaného správneho orgánu - Krajského stavebného úradu v Trnave, č. KSÚ-OSP-2012/00577/Gi zo dňa 22. júna 2012, žiadajúc jeho zrušenie a vrátenie veci mu na ďalšie konanie.

Krajský stavebný úrad v Trnave rozhodnutím č. KSÚ-OSP-2012/00577/Gi zo dňa 22. júna 2012 odvolanie žalobcov zamietol a potvrdil rozhodnutie Obce Dvorníky č. A/269/2012 zo dňa 2. mája 2012. Obec Dvorníky č. A/269/2012 zo dňa 2. mája 2012 s okamžitou platnosťou zastavil stavebníkovi E. s manželkou A., bytom V. (žalobcom) všetky stavebné práce na stavbe oplotenia na pozemkoch parc. č. 333/1 a 333/2 v obci Dvorníky, k. ú. V.,

Predmetom preskúmvacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím žalovaný rozhodol s konečnou platnosťou o povinnosti žalobcov zastaviť stavebné práce na stavbe oplotenia v zmysle stavebného zákona postupom podľa správneho poriadku.

V správnom súdnictve preskúmvajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb (244 ods. 1 O.s.p.).

Súdy v správnom súdnictve prejednávajú na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Najvyšší súd dáva do pozornosti, že úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov §§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods.1 O.s.p.).

Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmvá súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia (§ 245 ods.2 O.s.p.).

Podľa § 98 ods.1, 2 stavebného zákona štátny stavebný dohľad zabezpečuje ochranu verejných záujmov, ako aj práv a právom chránených záujmov právnických osôb a fyzických osôb, ktoré vyplývajú z uskutočňovania stavby alebo jej zmeny, z vlastností stavby pri jej užívaní, z odstránenia stavby a z terénnych úprav, prác a zariadení podľa tohto zákona.

Orgány štátneho stavebného dohľadu sú oprávnené zisťovať, či a) sa stavba, stavebné úpravy alebo udržiavacie práce vykonávajú podľa stavebného povolenia alebo na základe ohlásenia, b) sú splnené podmienky na uskutočňovanie stavby podľa § 44, c) sa na stavbe nachádza projekt stavby overený v

stavebnom konaní a či sa vedie stavebný denník, d) sa pri uskutočňovaní stavby, stavebných úprav alebo pri udržiavacích prácach dodržiavajú podmienky stavebného povolenia, všeobecne záväzné právne predpisy a technické normy vzťahujúce sa na stavebné práce a stavebné výrobky, e) sa stavba užíva spôsobom povoleným v kolaudačnom rozhodnutí, f) sa stavba udržiava v dobrom stavebnom stave, g) sa dodržiavajú podmienky povolenia alebo nariadenia odstránenia stavieb alebo nariadených stavebných úprav a udržiavacích prác, h) sa terénne úpravy alebo ťažobné práce vykonávajú podľa povolenia, i) sa odstraňovaním stavby neohrozujú susedné pozemky a stavby na nich.

Podľa § 99 stavebného zákona orgánmi štátneho stavebného dohľadu sú poverení zamestnanci a) Slovenskej stavebnej inšpekcie (§ 123a), b) stavebného úradu, c) iných orgánov štátnej správy oprávnených osobitnými predpismi dozerat' na uskutočňovanie, užívanie a odstraňovanie stavieb v medziach týchto predpisov, d) krajského stavebného úradu.

Podľa § 102 ods.1,2,3,4,5,6 stavebného zákona ak orgán štátneho stavebného dohľadu zistí na stavbe závalu, vyzve podľa povahy veci stavebníka, oprávnenú osobu alebo právnickú osobu uskutočňujúcu stavbu, aby urobili nápravu, alebo upozorní iný zodpovedný orgán, aby vykonal potrebné opatrenia.

Ak právnická osoba alebo fyzická osoba nedbá na výzvu orgánu štátneho stavebného dohľadu, vydá stavebný úrad rozhodnutie, ktorým nariadi urobiť nápravu; pri uskutočňovaní stavby môže stavebný úrad práce na stavbe zastaviť. Odvolanie proti rozhodnutiu o zastavení prác nemá odkladný účinok. Po vykonaní nápravy možno v prácach na stavbe pokračovať len na základe nového rozhodnutia stavebného úradu.

V rozhodnutí podľa odseku 2 môže stavebný úrad uložiť fyzickej alebo právnickej osobe podľa povahy veci tiež povinnosť zdržať sa takej činnosti, ktorá nad prípustnú mieru ustanovenú osobitnými predpismi poškodzuje životné prostredie, alebo povinnosť vykonať také opatrenia, ktoré znížia nepriaznivé účinky ich činnosti na životné prostredie na prípustnú mieru. Pôsobnosť iných orgánov podľa osobitných predpisov nie je dotknutá.

Ak orgán štátneho stavebného dohľadu zistí na stavbe neodstraniteľnú závalu vzniknutú pri uskutočňovaní stavby, ktorá bráni pokračovať v prácach na stavbe, zruší stavebný úrad na jeho podnet stavebné povolenie a určí ďalší postup.

Orgán štátneho stavebného dohľadu, a) ak zistí nepovolenú stavbu, oznámi to stavebnému úradu; ak ide o rozostavanú stavbu, bezodkladne vyzve stavebníka, aby zastavil práce na stavbe, b) upozorní podľa potreby príslušný orgán, že niektorý zo zodpovedných pracovníkov na stavbe nevykonáva svoju činnosť v súlade s verejnými záujmami, a vyzve ich, aby mu oznámili, aké opatrenie na nápravu prijali, c) oznámi stavebnému úradu, že oprávnené osoby nevykonávajú na stavenisku činnosť v súlade so svojím oprávnením; stavebný úrad môže dať návrh na ich preskúšanie.

Právo ďalších orgánov štátnej správy vydávať podľa osobitných predpisov rozhodnutia o náprave závad stavby zostáva nedotknuté; ak je však na nápravu potrebný zásah do stavebnotechnického riešenia stavby, rozhodne o ňom stavebný úrad.

Podľa § 117 ods.1 stavebného zákona stavebným úradom je obec. Pôsobnosť stavebného úradu je preneseným výkonom štátnej správy.

Podľa § 140 stavebného zákona Ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán (§ 32 ods.1,2 správneho poriadku).

Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa názoru odvolacieho súdu zhodne s názorom súdu prvého stupňa správne orgány oboch stupňov v konaní postupovali náležite v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci si zadovážili dostatok skutkových podkladov relevantných pre vydanie rozhodnutia, riadne zistili skutočný stav a zo skutkových okolností vyvodili správny právny záver, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia i náležite odôvodnili vyporiadajúc sa s námietkami žalobcov ako účastníkov správneho konania a v konaní sa nedopustili takej vady, ku ktorej by musel súd prihliadnuť z úradnej povinnosti a ktorá by mala za následok nezákonnosť ich rozhodnutia. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa postupoval správne a v súlade so zákonom, keď žalobu zamietol.

Podľa čl.1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Podľa čl. 2 ods.2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 152 ods. 4 ústavy výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

Z uvedeného článku ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Vplyvom ústavy dochádza k vsunutiu jej obsahovo-hodnotových vlastností do všeobecných pojmov zákona tak, aby bol zabezpečený ústavne konformný výklad. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je súčasťou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Práve tu je ťažisko činnosti správneho súdnictva, pretože dikcia zákona nemôže byť interpretovaná izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Orgány štátu realizujú svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle čl.2 ods.2 ústavy, s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl.7 Ústavy SR) a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva, Európskej únie postupovať tiež v súlade s právnymi záväznými predpismi Európskeho spoločenstva a Európskej únie.

Odvolací súd v danej veci zistil, že spor o zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného medzi účastníkmi konania v prieskumnom konaní spočíva práve v ústavnej konformnosti výkladu právnej úpravy ustanovujúcej splnenie zákonných podmienok pre zastavenie stavebných prác na stavbe oplatenia v zmysle zákonnej úpravy ustanovenej v § 102 ods.2 stavebného zákona.

Povinnosťou obce ako stavebného úradu je zabezpečovať, aby sa stavebná činnosť v obvode obce vykonávala v súlade s právnou úpravou stavebného zákona postupom podľa správneho poriadku (§ 140 stavebného zákona) a súčasne prostredníctvom štátneho stavebného dohľadu kontrolovať, či stavebníci v stavebnej činnosti postupujú v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Obec ako stavebný úrad v rámci zákonom zverenej právomoci je povinná chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností, tiež je jej povinnosťou postupovať v tomto konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, rozhodnutie stavebného úradu musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci, za ktorým účelom je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie.

Odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa mal z administratívneho spisu preukázané, že Obec Dvorníky ako stavebný úrad prvostupňovým rozhodnutím z 2.5.2012 s okamžitou platnosťou zastavila stavebníkom - žalobcom 1./2/ stavebné práce na stavbe oplatenia na pozemkoch parc. č. 333/1 a 333/2 v kat. úz. V. s odôvodnením že stavba oplatenia je umiestnená na hranici pozemkov parc. č. 333/1, 333/2, 334/1 a 334/2 a doposiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté v súdnom spore vedenom medzi žalobcami a ich susedom N. o vlastnícku hranicu pozemkov a stavebníci na výzvu nereagovali.

Odvolací súd v danej súvislosti zdôrazňuje, že vlastnícke právo ako také je absolútne a pôsobí „erga omnes“. V ústavnoprávnej rovine podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Funkcia práva vlastníť majetok a jeho ochrana spočíva v tom, aby sa každému vlastníkovi poskytla a súčasne aj trvale garantovala právna istota, že vlastnícke právo k veci, ktoré nadobudol v súlade s platnými zákonmi, sa nemôže obmedziť alebo využiť bez právneho dôvodu (PL. ÚS 16/95). V čl. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení dodatkového protokolu č. 1 sa poskytuje ochrana majetku každej fyzickej a právnickej osobe s výnimkou pozbavenia majetku na základe podmienok ustanovených v zákone z dôvodu verejného záujmu.

Z uvedených dôvodov odvolací súd považoval odvolacie námietky odvolateľov - žalobcov, že súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, nedostatočne sa zaoberal žalobnými dôvodmi a na niektoré z nich nedal vyčerpávajúcu odpoveď, za nedôvodnú. Po preskúmaní napadnutého rozsudku krajského súdu v rozsahu a dôvodov uvedených v odvolaní žalobcov, vychádzajúc zo skutkových zistení vyplývajúcich zo spisov, odvolací súd dospel k zhodnému záveru ako súd prvého stupňa, že Obec Dvorníky ako príslušný stavebný úrad mala zákonom stanovené oprávnenie zastaviť stavebné práce stavebníkov - žalobcov 1./2/ na stavbe oplotenia medzi susediacimi pozemkami, keďže obec je stavebným úradom (§ 117 ods.1 stavebného zákona), starosta obce ako zástupca obce je osobou oprávnenou vykonávať štátny stavebný dohľad, a preto pokiaľ starosta obce na základe podnetu vlastníka susediaceho pozemku vykonal štátny stavebný dohľad a vyzval stavebníkov na zastavenie stavebných prác na predmetnom oplotení a následne vzhľadom k tomu, že stavebníci na výzvu nereagovali, zastavil rozhodnutím zo dňa 2.5.2012 stavebné práce na oplotení, postupoval v súlade s § 102 ods.2 v spojení s § 98 ods.1, 2 písm. a/ a s § 99 písm. b/ stavebného zákona.

Odvolací súd taktiež nesúhlasil s argumentáciou odvolateľov - žalobcov, uvedenou v ich odvolaní, ktorou namietali, že súd prvého stupňa sa nevyporiadal s ich námietkami týkajúcimi sa dvojínštančnosti správneho konania. Z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného aj podľa názoru odvolacieho súdu jednoznačne vyplýva, že prvostupňové rozhodnutie stavebného úradu - Obce Dvorníky preskúmal náležite v rozsahu odvolacích námietok a podal k nim dostatočnú odpoveď, vychádzajúc z podstaty predmetu prvostupňového rozhodnutia, pričom ani nijak nezasiahol do občianskoprávneho sporu stavebníkov a ich susedov o vlastnícku hranicu.

Z uvedených dôvodov odvolací súd po prieskume zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a procesného postupu mu predchádzajúceho konštatuje, že záver, ktorý stavebný úrad v prvostupňovom správnom rozhodnutí zo zistených skutkových okolností urobil a žalovaný v druhostupňovom správnom rozhodnutí ustálil, zodpovedá zásadám logického myslenia a správneho uváženia a je v súlade aj s hmotnoprávnymi ustanoveniami stavebného zákona.

Odvolací súd vzhľadom k uvedenému dospel k záveru, že súd prvého stupňa v preskúmanej veci postupom v súlade s právnou úpravou ustanovenou v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§§ 247 a nasl.), náležite preskúmal zákonnosť rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a postup mu predchádzajúci v rozsahu žalobných dôvodov a v odôvodnení napadnutého rozsudku sa náležite vysporiadal so zásadnými žalobnými námietkami. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd sa nestotožnil s námietkami žalobcov, že postupom súdu prvého stupňa im bola odňatá možnosť konať pred súdom (zmysle § 205 ods. 2, písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods.1 písm. f/ O.s.p.) a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods.2, písm. f/ O.s.p.), a preto na základe skutkových okolností vyplývajúcich z administratívneho spisu poukazom na závery uvedené vyššie odvolací súd považoval námietky žalobcov uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli mať za následok úspešnosť ich odvolacieho návrhu.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne a právne správny podľa § 250a ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 246c ods.1 veta prvá O.s.p. a s § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil, stotožniac sa v zásade aj s dôvodmi jeho rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), keď nezistil ani okolností, ku ktorým by musel prihliadať z úradnej

povinnosti.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa ust. § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 246c veta prvá O.s.p. a s ust. § 224 ods. 1 O.s.p.. Žalobcom, ktorí nemali úspech vo veci, náhradu trov tohto konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.